

TÖRVÉNYKEZÉSI LAPOK.

Megjelennek e lapok
hetenkint egyszer, szombaton.

Szerkesztési és kiadói iroda:
Belváros, Lipolt-utca, 5-ik szám.

Előfizetési díj — helyben és vidéken —
a július-decemberi félévre: 3 fp.

TARTALOM: Kelemen Imre emlékezete. (Vége.) — Vitás kérdések V. A polg. perrendtartás 517-dik cikkelyének gyakorlati alkalmazása. — Császári nyiltparancs. — Az 1852. évi dec. 3-kán kelt Erdőtörvény. — Kibocsátvány a cs. k. szebeni orsz. főtörv. székhez. — Törvénykezési csarnok. Végtárgyalások a pesti cs. k. országos törvényszék előtt, f. évi július 9-kén — Vegyesek. — Kinevezések, sat. — Budapesti kalauz. — Hirdetmények.

— Vége. —

Kövy nézeteivel ellenkező állításai cáfolatára külön latin munkácska jelenvén meg: arra, Kelemen elveit védelmezőleg, volt tanítványa Szlemenics Pál, pozsonyi jogtanár, deákul szerkesztett értekezésben felelt: (Discussio opusculi cui nomen: Ratio Jurisprudentiae Hung. ad ductum Justis. Kelemenianorum. Posonii, 1817.) Ugyanaz tanítását más támadások ellen is a „Tudományos gyűjtemény“ben alaposan védelmezte. (1818. I. kötet).

Kelemen munkáját magyarra Czövek István fordította (Pest 1822.); annak nyomán készült Jung-tól azon egyetlen egy munka, melyben magánjogunk rendszere német nyelven tárgyalatik. (Bécs, 1818—19. IV. köt.)

Egyetemi hivataloskodása közben a jogi kar dékánuságát három (1796. 1797. 1807.), az egyetem rectoruságát két évig (1799. 1809.) viselte, és 1808-ban Stühr, romai jogtanár nyugalmaztatása után, a törvénykar idősbjévé, az egyetemi tanács állandó tagjává lett.

Érdemei elismerésül őt a főltség királyi tanácsosi ranggal, fizetése öregbitésével jutalmazta; Baranya, Zala és Zágráb megyék táblabiróságokkal tisztelték meg; tanítványai arcképét az utókornak rézmetszetben tarták fön.

A személye iránti közbizalom fényes tanúje-

leül szolgált, hogy a kir. tábla üléseire gyakrabban, mint szavazó, meghivatott.

Negyven éven túl a hazai ifjuság oktatásának szentelvén minden erejét: saját kérelme folytán 1817. apr. 22-én nyugállapotba helyeztetett, melyet nem élvezett hosszú ideig; mert 1819. martius 26-án gutaütés következtében jobblétre szenderült, élete 75-dik évében.

Buzgó vallásosságát munkája számtalan helye tünteti ki; meleg szeretetével hazája és ennek intézményei iránt, párosult igazság iránti belső tisztelete, mely nélkül a jogász magasztos földványának oly kevéssé felelhet meg.

Haladtabb korában házasságra lépván: a családi élet várt örömeit tőle a sors megvonta; egyetlen magzata kora halálnak lón áldozata, s nejét gyógyíthatatlan elmebetegség szakasztá ki köréből.

Ritka takarékossgal, nem minden nélkülözések nélkül szerzett vagyonát, mely, kisebb birtokán kívül, 40,000 pengő forintot megközelített, részben, Zala-megye fölügyelete mellett, oldalágú rokonainak hagyá, részben jótékony célokra rendelé.

Igy a tárnoki egyházra tett alapítványain kívül, zalamegyei ifjak számára évenként 200 váltóforintból álló két ösztöndíjt alapított; 400 váltóforintnyi tőke kamatát pesti szegény, leginkább betegeskedő jogtanulók (pauperum praecipue aegrotantium) némi fölsegelésére; 600 forintot szegény tárnoki, novai és kozmadombjai lakosok adóhátralékai letisztázására; ezer forintot pedig arra hagyományozott, hogy kamataiból évenként, szent Anna napján, búcsu alkalmával Tárnokon szegény jó erkölcsű, főleg a káromkodástól tartózkodó tárnoki vagy kozmadombjai lakos a plebános által ünnepélyesen megjutalmaztassék: a hármás kijelölést a tárnoki plebános- és előjáróságra, a nevezést a szombathelyi káptalanra bizván.

Arcképe, melylyel az egyetemet, első alapítása kétszázados emlékünnepe, Dertsik János azidei nagyságos rectora ajándékozta meg, a jogtudományi kar ülési teremét ékesíti: emlékezetben tartván az újabb nemzedék előtt is azon férfú arcvonásait, ki mig élt, tanítása és iratai ál-

tal hazai iskolánk diszét és hírét oly nagy mértékben növelte.

PAULER TIVADAR. (1)

Vitás kérdések.

V.

A polg. perrendtartás 517-dik cikkelyének gyakorlati alkalmazása.

Az idézett cikkely célja nem lehet egyéb, mint a birói árverés útján eladott ingatlanok jóhiszemű vevőinek megnyugtatása s biztosítása által a birói eljárások tekintélyének, a közhitelnek s ezzel kapcsolatban a birtok-kelet emelkedésének eszközlése s megszilárdítása végett a birói árverések útján szerzett birtokjog hitelét csorbítlanul s oly erővel föntartani, hogy e jogcímhez, — vas-tag eljárási hibák eseteit kivéve — senki kételye ne férhessen. Azonban fordultak elő esetek, midőn a törvénynek ezen belső célzata nem méltányoltatott eléggé.

Igy közelebb E. A. felperes részére N. L. debreczeni lakos alperes, a debreczeni csász. kir. Törvényszék által elmarasztaltván, a marasztaló ítélet alperes e—i ingatlan birtokának 1856. július 24-én történt árverésével végre is hajtatott, és a birtok vevője R. T. mint legtöbbet ígérő az árverésre nézve kitűzött föltételeknek az egész vétel-ár lefizetésével is eleget tett. A végrehajtást szenvedett N. L. az árverés megsemmisítése s új árverés rendelése végett — s pedig a törvényes határidő elmúltával — semmítő panaszt adott be. Ezen folyamodvány folytán a nv—i kerületi föltörvényszék a biró-illetőségi törvény 67. §. a pp. 224- és 226. §§-ban foglalt törvény-szabályok meg nem tartása alapján s végre a pp. 506. §-ra vont lényegtelen hiány miatt az árverést minden következményével együtt megsemmíttetni határozta.

A törvények ezen alkalmazása dacára, a nv.—i kir. föltörvényszék végrehajtást semmítő végzésében következő jogi tételek állanak egymással szemközt:

a) a végrehajtott fél semmítő panasza az első bíróság hiányos eljárásában föltaláltatik;

(1) Honfűi meleg köszönet. barátunk és munkatársunknak ezen szép életirati vázlatért, melyben e lapok t. olvasóival hazai jogtudósaink és íróink egyik legjelesb-jét ismerteté meg, mint egykori fényét a. m. k. tud. egyetemnek, melynek ő jelenleg egyik legérdemesb tanára, egyik legszebb dísze. — Örömmel várjuk ügyes tollától más jelesek emlékezetét is. SZERK.

b) a hiányosan eljárt bíróság az okozott kár- és költségekben nem marasztaltatik el; hanem

c) Az árverés minden következményével együtt megsemmíttetnek nyilvánítván, a jóhiszemű ártatlan vevő a vett birtoktól megfosztatik, az általa már lefizetett vétel-árnak letét-diját elveszti, pénzének a lefizetéstől számítandó jövedelmétől elejtetik, költségei odavesznek stb. s mind-ezen kárt pedig azért szenved, mert, mint jóhiszemű vevő, a közárverésen vételben és az ezt biztosító törvényben hitt.

A pp. 517. §-ban világosan és határozottan kimondatik, hogy az árverésen szerzett tulajdonjog még akkor is épségben tartandó, ha különben a végrehajtást szenvedő fél az ellene hozott marasztaló s végrehajtó ítéletektől föloldoztatnék is, és új árverés csak azon esetben eszközölhető, ha a végrehajtó rendelvénnyel kihirdetésében vagy magában a végrehajtásban az 506. 507. 508. 509. §§-ba ütköző lényeges hibák történtek volna.

E szerint a fenforgó semmítő panasz tárgyalásánál a legfőbb és semmítő törvényszék által két oly kérdés lesz véglegesen eldöntendő, melyre nézve a hozandó ítéletek az alsóbb bíróságok eljárásainál sinormértékül szolgálndnak.

Első kérdés: hogy a végrehajtó eljárásnak 506. 507. 508. és 509. §§-ban említett kellei mikor s minő esetben sértetnek meg lényegileg? Jelesül lényeges hiba-e az, midőn az árverés részletes föltételei, magában az árverési hirdetésben, egyenkint elő nem sorolhatnak, hanem az árverezni szándékozók oda utasítatnak, hogy azokat illető helyen megtekinthetik? Lényeges hiba-e az péld. a fenforgó esetben, hogy a valódi becsár 16,500 pfrtban tétetett ki egyszerüen, annak a részletes föltételek közt megtekinthetett megemlítésével, hogy ezen becsértékben foglaltatik a birtok örökváltsága fejében még fizetendő 4000 pengő forintnyi teher is? Mert miután, ép az 506. §. 3-dik pontja szerint, minden vevő csak a vételár erejéig köteles a birtokon fekvő terheket viselni, a becsárba befoglalni kellett azon terhet, mely semmi esetre sem fizethető s fizetendő az árverési vételáron túl, hanem csak és egyedül a vétel-árból. S így utóvégre is itt a valódi becsérték s valódi vételár az, mely a vevő által a birtokért összesen — bármi különböző címeken — kifizetendő. Tehát a valódi becsár nem 12,500, hanem 16,500 pfrt, s ezen összeg volt az árverési hirdetésbe ígatva.

Második kérdés: hogy ha a semmítő panasz alaposága a végrehajtást illetőleg oly okoknál fogva találtatnék föl, melyek a pp. 517. §-ban

fölhozott §§-ban nem foglaltatnak; ha péld. mint a fenforgó esetben történt, az illetőség-törvény 67. §-nak biróilag történt megsértése, vagy pp. 224. és 226. §§-ai alapján a becslés körül valamelys kivált oly mulasztás fedeztetnék föl, melyhez a végrehajtott fél maga sajátkezü aláírásával adta beleegyezését, ezen esetben, az 517. §. ellenére, lehet-e, szabad-e a végrehajtás következményeit, azaz a jóhiszemű vevőnek birói árverésen szerzett, s a föltételek betöltése által is jogérvényessé vált tulajdonjogát megsemmisíteni, s nem inkább utasítandó-e a végrehajtott fél, az árverés foganatának föntartása mellett, a hibát elkövette birósági egyén által teendő kártalanítás eszközlésére?

A kérdések, határozattabban véve az ügyet, sokkal egyszerűbbek hogyszem vita tárgyát is képezhetnék; mert az 517 §. világos rendelkezése mellett: az 1-ső kérdésre nézve kétséget nem szenvedhet, hogy midőn az 506. 507. 508. és 509 §§. valamelyike lényegesen megsértve nincs, a végrehajtó árverésen szerzett tulajdon többé a jóhiszemű vevőtől el nem vétethetik; a 2-dik kérdésre nézve pedig, hogy a birói s az első fokú végrehajtó eljárásban netalán elkövetett hibák magok után vonhatják ugyan a végrehajtott fél sérelmeinek orvoslását, de az árverés következményeinek, az árverésen szerzett tulajdonjognak megsemmisítésére okul nem szolgálhatnak.

Mivel azonban mégis a nv—i ker. fötörvény-szék ellenkező értelemben s ellenkezőleg ítelt, most azon kerület ügyvédei s biróságai feszült figyelemmel várják e tekintetben a Legfőbb és semmitő törvényszék ítéletét, de feszült figyelemmel várja a közönségnek azon része is, mely érdekekkel viseltetik ama fontos kérdés eldöntése iránt: vajjon a birói árveréseken szerzett birtokjog biztosabb alappal bir-e most, mint birt a multban, s vajjon különösen az 517 §-nak irott betűi holt betűk-e, avagy a gyakorlat mezején is nyernek életet, — s általán fogva a birói árverésekben hitt garantianak törvényes tekintélye minő mértékben érvényesülhet, és a birói felelősség az okozott károokra nézve nem egyéb-e irott malasztnál?

SZILÁGYI VIRGIL.

Császári nyiltparancs,

kiható Magyar- Horvát- és Tótországra, Erdélyre, a Szerbvajdaságra s a temesi Bánságra, melylyel az 1852. é. december 3. kelt erdőtörvény ezen koronaországokba is behozatik s 1858. január 1-től fogva hatályba is léptetik (birod. törv.lap XXVII. db. 121. sz.).

Mi első Ferenc József, Isten kegyelméből austriai császár, Magyar- és Csehország királya sat. sat.

Oly célból, hogy az erdők és faültetvények tulajdonának, föntartásának és ápolásának azon ótalma, melyet az 1852. december 3. kelt nyiltparancsossal, a minden viszonyra átható faszükségletek biztosítása végett kibocsátott erdőtörvény nyujt azon koronaországoknak, melyekre nézve hatályba léptetett, — Magyar-, Horvát- és Tótországra, Erdélyre a Szerbvajdaságra s a temesi Bánságra is kiterjesztessék, minisztereink és birodalmi tanácsunk meghallgatása után, elhatároztuk a következőket:

I. Cikk. 1858. január elsejétől fogva Magyar-, Horvát- és Tótországunkban, az erdélyi Nagyfejedelemségünkben, Szerbvajdaságunkban s temesi Bánságunkban, a birodalmunk többi részeire nézve 1852. évi december 3. kelt nyiltparancsunkkal közzétett erdőtörvény fog életbe lépni, mely által egyszersmind az ezen koronaországokban eddig létezett erdőrendőrségi szabályok hatályon kívül helyeztetnek.

II. Cikk. Az erdőtörvény, a mennyiben bizonyos cselekvényeket büntetésre méltóknak nyilatkoztat, már folyamatban levő vizsgálatokra s korábban előfordult esetekre is alkalmazandó, ha ez utóbbiak a korábban létezett szabályok szerintinél szigorúbb bánásmódnak nem vetvék alá.

III. Cikk. Az erdőtörvény elleni azon kihágásoknál, melyeket nem az általános büntető törvény szerint kell megítélni s kezelni, a vizsgálat és megbüntetés elenyészik az elévülés által, ha a kihágó, az elkövetett kihágás napjától számítva, hat hónap alatt vizsgálat alá nem vonatott.

A végre, hogy az elévülés igénybe vétethessék, az 1852. évi május 27. kelt büntető törvény (birod. törv.lap 117. sz.(531. §. a) b) és c) alatt kijelölt föltételek teljesítése nem kívántatik meg.

IV. Cikk. Hol az erdőtörvényben a hadügy vagy a földművelés és bányaugyi miniszteriummali értekezlet rendeltetik, az elsőre nézve a hadsereg főparancsnokságával történik, az utóbbira nézve pedig elmarad. Az erdőtörvény által az országos kormány-szék vagy a politikai országos hatóság-hoz utasított ügyek végzésére a helytartóságok s helytartósági osztályok, a kerületi és járási hivatalok ügyeire nézve pedig ott, hol megyék léteznek, a megyei hatóságok s illetőleg a szolgabirói hivatalok hivatvák.

Oly osztatások fölállítása, melyek Magyarországon különféle közigazgatási területeken átvonulnak, fő kormányunk engedélyének marad föntartva.

V. Cikk jelen nyiltparancsunk végrehajtásával belügyi miniszterünk van megbízva.

Kelt császári kastélyunkban, Laxenburgban, juniushó huszonnegyedik napján, az ezer nyolcszáz ötvenhetedik, uralkodásunk kilencedik évében.

Ferenc József, s. k.

Gróf Buol Schauenstein s. k. Bárá Bach s. k.

Legfelsőbb rendeletre Marherr s. k.

Az 1852-dik évi december 3-kán kelt

Erdőtörvény¹⁾.

Első szakasz. Az erdőgazdászatról.

1. §. Az erdők fölosztatnak:

a) birodalmi erdőkre, tudni-illik állami s oly erdőkre,

¹⁾ Birod. törv.lap 1852. LXXII. db. 250 sz.
5*

melyek közvetlenül az állami hatóságok által igazgattatnak ;

b) községi erdőkre, azaz oly erdőkre és faültetvényekre, melyek városi és falusi községekhez tartoznak ;

c) magánerdőkre, azaz : az egyes álladalmi polgárok, továbbá különböző szerzetek, kolostorok, javadalmak és alapítványok, végre olyas testületek erdeire, melyek magánjogi viszonyon alapulnak.

2. §. Engedelem nélkül erdőtelket a faültetéstől elvonni és más célokra fordítani tilos. Az e végrei engedelem birodalmi erdőknél (1 §-a.) pusztán az ezen jogügyletekkel megbízott miniszteriumok által s a hol a hadi vagy védelmi tekintetek forognak fön, csak a hadügyi miniszteriummal egyetértőleg, a politikai hatóságok általi szoros kinyomozás és minden érdeketek meghallgatása után adathatik.

Községi erdőknél (1. §. b) és magánerdőknél (1. §. c.) az ilyes engedelem megadása a kerületi hatóságot illeti, mely ez iránt előbb magukat a tulajdonosokat azokkal együtt, kiknek a kérdés alatti erdőhöz jogigényök van, meghallgatandja és a fölött határozand, vajjon az engedelem köztekintetelnél fogva megadható-e vagy sem. Ha ezen tárgyalásnál más személyek által magánjogi kifogások tétetnek, úgy a kerületi hatóság köteles az engedelemért folyamodó erdőbirtokost jogainak ezen személyek elleni érvényesítése végett a rendes polgári bíróhoz utasítani. Az e fölött hozott végzésig az erdőre nézve káros változást tenni tilos.

Az erdőteleknek más célokra önhatalmu fordítása minden alsó ausztriai holdért öt forintglani birsággal büntetendő.

Az illető erdőrészek a szükséghez képest a dologértök ítélete nyomán megállapítandó kellő határidő alatt megnevelendők. Ha a megnevelés a megállapítandó kellő határidő alatt nem eszközöltetik, úgy a büntetés ismétlésének van helye.

3. §. Az ujonnan kivágott erdőrészek birodalmi és községi erdőknél (1. §. a. és b.) legfőlebb öt év alatt fával újra beültetendők.

A régi kopárságok körül évenként annyi rész nevelendő meg, a hány év a behozott erdővágási időszakban foglaltatik.

Magánerdőknél (1. §. c.) a 20. §. föltételei alatt, az eljárás tekintetében, a mennyiben a fölszabadítás megengedve nem volt, a körülmények szerint hosszabb határidők is engedtetelhetnek.

Ezen szabály nem teljesítése, az erdőtelek más célokra önhatalmu fordításával egyaránt büntetendő, s az e szerint elmulasztott megnevelés a 2. §. szerinti kényszer utján eszközözendő.

4. §. Az erdőt pusztítani, azaz akkép kezelni, hogy ez által a további fatenyésztés veszélyeztessék, vagy teljesen lehetlenitessék, tilos. Ha pusztán a további fatenyésztés van veszélyezve, úgy a pusztítás az erdőtelek más célokra önhatalmu fordításával s az elmulasztott megneveléssel egyaránt büntetendő, az újra megnövelés pedig ugyanazon módon kényszer utján eszközözendő. Ha ellenben a tenyésztés merőben lehetlenné tétetett, úgy a büntetés minden ausztriai holdért tíz (10 frt.) pengő frtig emelhető.

5. §. Oly erdőkezelés, mely által a szomszéd erdő nyilván a szél általi rongálás veszélyének tétetik ki, tilos. Kü-

lönösen ott, a hol az ilyen veszély valamely erdőrészek teljes kivágása által keletkezhetheték, a létező famennyiségnek legalább is husz bécsi ölnyi szélességű része — ugynevezett erdő- vagy széltakaró — hátra hagyandó mindaddig, míg a szomszéd erdő erdőteni elvek megritkítani szabad alá kerül. A széltakarót e közben csak megritkítani szabad.

6. §. Oly földön, a mely széles téreken egészen kivágatván könnyen futóvá válik, és a meredek nagyon magas fekvésű erdők csak keskeny darabonként vagy lassankint vágandók ki, és azonnal újra fiatalfával kellően beültetendők. Az erdő növényzet felső szélének szálás erdei azonban, csak szálanként vágathatnak ki.

7. §. Nagyobb folyók partjain, ha ezek kősziklák által nem képeztetnek, és hegylejtőségeknél, hol föld omlásuktól lehet tartani, a fatenyésztés pusztán a föld veszélyeztetése megátlásának figyelembe vételével üzethetik, és a törzökirtás és gyökérás csak annyiban engedendő meg, a mennyiben az ez által okozott hasadás minden további kiterjedés ellen azonnal biztosittatik.

8. §. Oly erdők, melyeken úgy nevezett erdei szolgalmak léteznek, nemcsak jó karban tartandók, hanem folytonosan, kellő gazdasági kezelés alá veendők.

Az ily erdőkbeni fáizás módja és terjedelme a jogositottak, vagy a szolgálommal terheltek kívánata folytán, az ezen elv szerint megállapítandó gazdasági terv által határozatilik meg, a mely, de hasonlókép csak az egyik vagy másik fél kívánatára, a kerületi hatóság által, és a hol valamely koronaországban ily hatóság nem létezik, a legalsóbb politikai hatóság által készített vagy megvizsgált előrajz nyomán, állapítottatik meg.

Ha általában, vagy ez alkalomnál kitűnnék, miszerint a jogositottak és kötelezettek pusztán valamely magába véve vitatlan erdei szolgálom gyakorlásának módja iránt nem egyeznek meg, úgy a határozat a fönt megjelölt politikai hatóságokat illeti.

10. §. Az erdei legelést a sarjasztásra rendelt oly erdőrészekben, melyekben a legelő marha a már létező vagy még csak növesztendő fasarjadéknak ártalmára lehetne, (kiméleti térek, tilos helyek) gyakorolni nem szabad, és a többi erdőrészekbe is csak annyi marha hajtathatik, a mennyi ugyanott elegendő táplálékot talál.

A kiméleti térek a szálás erdők üzleténél rendszerint az összes erdőterületnek legalább is egy hatod részére s az al és közép erdőüzletnek legalább is egy ötöd részére határozandók.

Az erdőbirtokosok és erdőjogositottak kötelesek a legelő marhát pásztorok föllállításával vagy más célszerű módon a kiméleti térektől visszatartóztatni. Továbbá a marha, a mennyiben megengedhetőnek mutatkozik, nem egyenként hanem közösen legeltetendő.

A marhahajtásnak a szükséges erdő kimelés figyelembe vételével és a szükséghez képest kerülő utakon is kell történnie.

11. §. Almot, a mennyiben az a lehullott levelekből (lombból fülevelekből) s mohból áll, csak fagereblyékkal szabad gyűjteni, s semmikép meg nem engedtetik ezekkel magát a földet felvájni s gyűjteni. Hangát, afonyát, seprővesszőt, rekettyét s más ilyes növényeket, melyek alom-anyagul használtatnak, csak a közben létező fanövények kimelésével szabad levágni.

— Folytatjuk. —

Kibocsátvány

a cs. kir. szepeni orsz. főtörvényszékhez.

— Kelt Bécsben, 1857. jul. 19. — 15772. sz. a. —

(A főnebbi sz. alatt megküldetett egyszersmind az 1857. január 7-én 194. sz. a kelt igazságügymin. rendelet is a temesvári országos főtörvényszékhez, és a zágrábi báni táblához.)

Egyik orsz. főtörvényszék részéről tett azon kérdés folytán: minő eljárás követendő, ha izraeliták oly fekvőségek birtoklásában talátnak, melyek megszerzésétől törvényesen eltiltvák? a cs. kir. orsz. főtörvényszéknek következő adatik tudtára:

Kötelességévé tétetik a bíróságoknak, oly fekvőségeknek izraelitákra leendő átíratását megtagadni, melyek az 1853. oktob. 2-án kelt orsz. tl. 190. sz. alatti cs. rendelenyvel ellenkeznek.

A mennyire pedig valamely izraelita magát oly fekvőség birtoklásába csempészte volna be, melynek megszerzésétől törvényesen van eltiltva: irányában azon eljárás követendő, mely az 1835. december 7-én kelt, a tgyűjt. 100. sz. a. levő, s a szepeni cs. k. helytartósággal belügym. 1856. mart. 23-ikai 2062. sz. kibocsátvánnyal közlött udvari rendelvény által van megszabva.

Mint hogy e szabályhoz képest a kerületi hatóságok hivatvák arra, hogy oly esetekben, midőn valamely izraelita magát, a fenálló szabályok ellenére, valamely fekvőség t. könyvi birtoklásába becsempészte, eziránt vizsgálatot tegyenek, s határozatot hozzanak a fölött: vajjon a zsidó a birtoklásból kimozdítandó-e? a határozat végrehajtására nézve pedig a hivatalos eljárást az illető pénzügyi ügyosztályhoz áttegyék; a bíróságok utasítandók, hogy azon eseteket, melyeknél az izraelita oly fekvőség birtoklásában talátnak, melynek különös legfelsőbb engedély nélküli megszerzésétől el van tiltva: az illető kerületi (megyei) hatóságnak, a további eljárás megkezdése végett, tudtul adják.

Törvénykezési csarnok.

Végtárgyalások a pesti cs. kir. orsz. törvényszék előtt.

— 1857. julius 9-én. —

Mult hó 9-kén a pesti cs. kir. orsz. Törvényszék előtt Schneider es. k. orsz. törv. tanácsos úr elnöklete alatt, Külle y Ede úr cs. kir. államügyési helyettes mint közvádlónak, s Körny e y Ede ügyvédsegéd úr mint védőnek, közremunkálása mellett következő bűnvádi eset tárgyalatott:

A VÁDLOTTAK padján ült T. Sámuel; 25 éves, héber vallású, nőtelen, pincér, ki lopás miatt már három izben, még pedig fokozatos szigorral büntettetett, s ki csak két hóval utolsó befogatása előtt szabadult ki a győri fogházból.

A tény, melylyel jelenleg vádoltatott, következő:

A pécsi harangöntő R. János f. é. május hó

3-án családjával Pestre jöven, három napig tartott ittmulatás után, május 6-án esti 9 órakor, a vaspályaudvarra ment, hogy útját Bécsbe s onnan tovább Németországba folytassa.

Pénzét, — mely midőn Pécsről elindult, 560 pfrtból állott, — egy zöldszinű nagy bőr-tárcában, ezt pedig a felső s alsó kabátja alatt magával hordott s kapocscsal zárható úti-táskában tartotta.

Midőn május 6-án a pályaudvarra érkezett, tárcájában a főnebb említett összegből még legalább is 500 pfrt és egy 70 porosz tallérről szóló s általa Lipcsén behajtandó váltó volt.

Épen a waggon lépcsőzetére akart lépni, midőn egy idegen ember e szavakkal: „bocsánat“ közėje és a lépcsőzet közé tolongva, a lépcsőkön keresztül a másik oldalra sietett. Ez föltünvén R. Jánosnak, ki 2¹/₂ éves fiát karján tartotta, táskájához nyult és ekkor ijedve tapasztalta, hogy a bőr-táska nyitva van és abból tárcája a pénzzel és váltóval együtt kilopatott.

R. János, karján tartott gyermekét a földre akarta letenni, hogy a tolvajt üldözöbe vegye, de elesett s a gyermeket magával rántotta, kit azonban a földön fekvve hagyott, nehogy mig fölvenné, az alatt a tolvajt elszalaszsa. Ez azonban a sok waggon között nyom nélkül eltünvén, R. János mégis kénytelen volt az üldözéssel fölhagyni és siránkozva panaszlá a körötte állottaknak, hogy minden pénze egy krajcárig odavan. Az erre összesereglett emberek közül különösen G. Miksa és P. vasuti-munkások ajánlkoztak a tolvaj kifürkészésére s fölkeresésére, kiknek aztán csakugyan sükerült is azt a sok koci közt kézrekeríteni. A tárcát a tolvaj még ekkor is kezében tartá, annyira ragaszkodott ahhoz, — habár az üldözött a tolvajok által gyanuelhárítás tekintetéből gyakorlott azon helyzet-színléssel, mintha ő is az üldözök közül, nem pedig az üldözött volna, szaladva kiabálta a „tartsátok föl“-t, mig tudniillik föl nem tartóztaték.

A tolvaj, t. i. T. Sámuel, a rendőrséghez vezetettvén, ez itt a tárca eltulajdonítását bevallotta, a vizsgálat további folyama alatt azonban tagadta, hogy ő a lopást a rendőrségnél elvállalta volna, állitván hogy ott is csak azt mondá, mit a vizsgáló bíró előtt, nevezetesen, hogy ő a tárcát a kocsik között találta. Kérdeztetvén a vizsgáló bíró által, hogy miért szaladt hát, ha nem lopott s nem találta magát üldöztetésre méltónak, — azt adta feleletül, hogy a talált tárca fölött oly nagy öröme volt, miként ő azt mindenkép meg akarta tartani; mig ellenben a végtárgyalásnál szaladá-

sának azon okát adta, hogy, ugymond, ő a tárcát a vasuti rendőrbiztossághoz akarta vinni, ide pedig sietnie kellett, hogy a vonat őt itt ne hagyja, miután Vácra akart utazni, s e célból magának már jegyet is váltott. A végtárgyalásnál kihallgatott tanúk azonban egyhangulag bizonyítják, hogy vádlott a vasuti rendőrbiztossággal épen ellenkező irányban szaladt.

Az államügyész a vádlott ellen a tolvajlást következő gyanuokok alapján látta bebizonyítottának: vádlott egybehangzólag a kárvallott előadásával, mely szerint a tárca tőle semmi esetre el nem vesztetett, hanem tolvaj-kezek által oroztatott el, — bevallá a rendőrség előtt, hogy a tárcát lopta s nem találta, mely bíróságon kívüli vallomás, a bp. 140. cikkelyének 1-ső pontja szerint, már magában véve is fél próba erejével bírván, gyanuokat közelebről képez, melyhez járul még azon körülmény is, hogy vádlott oly egyéniség, kiről, miután tolvajságért már több ízben fenytve volt, a kérdésben forgó cselekvény is könnyen föltehető, s továbbá a bp. 281. §-nak 2-dik pontja szerint összetett bizonyíték ellene annyival kétségtelenebbül van megállapítva, mennyiben a tolvajlás színhelyén jelen volt, az ellopott tárca birtokában találtatott, a futás által menekülni akart, és igazolásaul nyilván hamis előadással élt.¹⁾

A büntetés kiszabásánál enyhítő körülményül vétetvén, hogy kár fön nem forog, mint-hogy a tárca a pénzzel együtt visszakerült; ellenben súlyosító körülménynek tekintetvén, hogy a főnforgó tolvajlás kétszeresen van bünténynyé minősítve, egyszer t. i. az által, hogy a lopott összeg 25 pfrt fölülhaladt, másodsor, hogy tettes lopás ért már két ízben volt fenytve (btk. 173. és 176. §-a); hogy továbbá a tolvajlás éjjel s utason követtetett el, hogy vádlottnak megfenyítettése eddigelé még süker nélkül maradt, s végre az ellopott összeg nagysága. Az államügyész úr tehát ezen súlyosító körülményeknek túlnyomósága miatt a btk. 179. cikkelye szerint: vádlott büntetéseül 6 évi hetenkint kétszeres böjttel szigorított súlyos börtönt indítványozott.

Védő úr a védenca ellen fölhozott gyanuokokat nem tekinté bebizonyítottaknak; nem a bíróságon kívüli beismerést, melyet vádlott határozottan tagad, s mely a törvényes kellékekkel nem bíró rendőri jegyzőkönyv által nem bizonyítottatik; nem a birtoklásból eredő gyanuokat, mert vádlott, annak, hogy a tárca birtokában találtatott,

(¹) Lásd ez esetre alkalmazólag a bünt. perrendtartás 138. §. 7. 8. 10- és a 281 §. 1-ső pontját.

abban adja egyszerű és természetes okát, mivel a tárcát talátnak állítja. De a helyszínén jelenlétből következtetett gyanuokat sem tartja védő úr terhelőnek, mert vádlottnak, mint Vácra szándékozó utasnak, a pályaudvarban-léte szintén csak egyszerű és természetes helyzete volt. Nem veheti végre védő úr gyanuoknak a futást, mert vádlott annak természetes okát abban adja, hogy a feljelentéssel sietnie kellett, nehogy a váczi utjáról visszamaradjon. S így miután az államügyészség által felhozott gyanuokok, vagy be nem bizonyítottak, vagy épen nem is léteznek; — vádlottnak többszörös megfenyítése pedig csak törvényes gyanuokok létezése mellett képez támogató gyanuokat, — védő úr védecét a vád alól, bizonyítékok elégtelensége alapján, fölmentetni kérte.

A Törvényszék vádlottat bűnsnek találta, s őt 6 évi, 20 páczaütéssel és hetenkint kétszeres böjttel szigorított, súlyos börtönre ítélte, elmarasztalván egyszersmind az eljárási költségek megtérítésében is.

Vádlott azonban ezen ítélet ellen föllebbezéssel élt.

Ugyancsak július 9-kén tárgyalatott, a pesti cs. kir. országos törvényszéknél, Schneider Ede országos törvényszéki tanácsos úr elnöklete alatt, s Kumpfmüller államügyészi helyettes úrnak mint közvádlónak, Markó István ügyvéd úrnak pedig mint védőnek, közremunkálása mellett a következő *u z s o r a e s e t*.

D. István birtokos által 1851 évi szept. hóban egy 320 pfrtos váltó, — melynek a helybeli könyvtáros M. Mihály, és bizonyos L. Ferenc magányzó, mint kezesek voltak aláírva, — volt a pesti takarékpénztár részére lefizetendő. D-nek azonban pénze nem levén, L. Ferenc helybeli alkusz R. Hermannnt szólítá föl a 320 pftnyi összeg megszerzésére, ki nem ugyan 320-, hanem legalább is 500 pftnyi összeg kölcsönzésére késznek nyilatkozott. Az ezen összegről kiadott váltó aláírásánál R. Hermann D. nevét nem találván elégségesnek, azt kívánta, hogy a váltó L. Ferenc által is aláíratassék. Ez azonban nem bizván D. fizetési tehetségében, inkább M. Mihálylyal kívánt a kölcsönadó iránt kötelezettségbe lépni, s e célból R. Hermannnt M. Mihálykönyvkereskedésébe vezette. Itt az 500 pfrtos váltó M. Mihály és L. Ferenc, mint elfogadók által aláíratván, — midőn a pénz fölolvására került, nem csekély megütközéssel tapasztalták a kölcsönvevők, hogy R. az 500 pftból három havi kamat fejében 80 pfrtot hu-

zott le. És sok szabódás s alkudozás után is csak 5 pfrtot adott még a leolvasott 420 pft-hoz, szentül ígérvén, hogy a netalán szükséges meghosszabbítás alkalmával, minden méltánylattal fog irántok viseltetni. A három hónap lejártja után sem tudván még D. fizetni: M. Mihály saját erszényéből kívánta a fölvett 425 pfrtot törvényes kamataival együtt R. Hermannnak visszafizetni, vagy a váltót R. beleegyezésével — a mint mondá — istenes kamat mellett addig meghosszabbítani, míg D.-től a tartozási összeg törvényes úton behajtható leendett. E célból alkudozásra kívánván lépni R.-rel, ez utóbbit L. Ferenc, épen midőn R. Rezső ügyvéd és bizonyos L. könyvkereskedésének egyik raktárában szakkönyveket valának kiválogatandók, — M. boltjába vezette. R. itt a segéd jelenlétében szóba eredni nem akarván, mindhárman, t. i. M. L. és R. a mellékraktárba mentek, hol M. Mihály R.-et vagy a kölcsön fölvett összegnek törvényes kamatokkal visszafizetésével, vagy a váltónak méltányos föltételek mellett meghosszabbításával megkínálta; melyre nézve R. odanyilatkozott, hogy a váltónak három óra meghosszabbításába csak 50 pfrtnyi prolongationalis díj mellett egyezhet. M. Mihály ekkor szemére veté ezen törvényteleniséget, mint különben is olyanok irányában, kik csupa jószívűségük által D.-nél már ugyis tetemes veszteséget szenvedtek, — mire R. újlag kijelenté, hogy az 50 pft-től el nem állhat, hanem a 25 pfrtnyi hajhászdíjt, — mert állítása szerint ő csak közbenjáró, nem pedig kölcsönző volt — ezúttal elengedi. Ekkor kérdé M. azon ismeretlen kölcsönző nevét, mire azonban R. felelé, hogy „ahhoz semmi közük“, — itt csak ő vele lehet végezni. M. őt mégegyszer megkínálta a törvényes kamatokkal, de R. azokat elfogadni egyáltalában vonakodván az alkudozások félbeszakadtak. Nem sokkal ezután, bizonyos M. Mária neve alatt, a kérdéses váltóra nézve M. Mihály bepereltetvén, a rajta R. által elkövetett uzsora megboszulása végett a törvény oltalmát vette igénybe. R. Hermann itt azzal állott elő, hogy ő nem kölcsönző, hanem csak közbenjáró volt, ki M. és L. részére a kívánt 500 pftot M. Mária-nál megszerezvén, csak a három hónapra összesen 7 frt 30 pkr-t tevő törvényes kamat levonásával szolgáltatotta a kölcsönvevők kezébe, határozottan tagadván azt, hogy ez alkalommal uzsorás kamatok köteleztettek s fizettettek volna.

A kihallgatott tanúk közül M. Mária fakeskedő neje előadta, hogy ő több év előtt R. Hermannnak, kérése folytán, rövid időre 500 pfrtot adott kölcsön, ki, midőn a fizetési határidő után

fizetni nem tudott, egy M. és L. által elfogadott 500 pfrtos váltót adott neki át fizetésül, melyet ő (M. Mária) a lejáratosi idő eltelte után — minthogy az be nem váltatott, — beperelt. Ezen tanu tehát megcáfolta R. Hermannnak abbéli állítását, hogy ő M. és L. irányában csak közbenjáró, nem pedig egyenes kölcsönző volt volna. R. Rezső és L. Antal tanúk, kik a váltó meghosszabbítása körüli alkudozásnak — habár R. által észre nem vett — mert a mellékraktárban állott — hallgatói valának, hit alatt erősítették a M. Mihály által ezen alkudozás iránt előadott körülményeket, kiknek vallomása által tehát a kérdésben forgó uzsora tökéletesen bebizonyodott.

Ugyanazért az államügyész R. Hermannnt a terhére eső uzsora-vétségben bűnösnek találatni, és a még életben levő régi uzsoratorvényeink, nevezetesen 1715. 51-, 1723. 120-, és 1802, 21-ik t. cikkek értelmében a kölcsönzött 425 pfrtnyi tőke és 1852-ik évi jan. 7-kétől szept. 3-káig járó törvényes kamatainak az állam javára leendő elvesztésében, valamint az 500 pfrtból illetéktelenül visszatartott 75 pfrtnak M. Mihály részére leendő megfizetésében elmarasztaltatni indítványozta. Védő iparkodott bebizonyítani, hogy a vád teljesen világosságra hozva nincs, s védencét annak terhe alól bizonyítékokelégtelenségéből fölmentetni kérte. A törvényszék azonban az államügyész indítványát elfogadván: ennek értelmében mondá ki az ítéletet, — mely ellen vádlott fölebbezással élt. (1)

Vegyesek.

— A magyarországi cs. k. Főkörmányszág által f. évi július 7-dikéről 5017. G. sz. a. — vonatkozással a m. cs. k. kereskedelmi miniszterium 1856 octob. 9. 3472. szám alatti azon kibocsátványára, melylyel az ugyanez év szept. 11-kén kelt legmagasb határozványok, a tiszaszabályozás jövő kezelését illetőleg, közzétették, — tudtul adatik, hogy a tiszaszabályozás központi-főügyelősége (Central-Inspectorat) és a hat osztályú építészeti hivatal f. é. auguszt. 1-jén életbe lép; de ugyanekkor az eddigi központi bizottmány a Tisza-szabályozásra nézve és a járáshivatalok ide vonatkozó ügyködése megszüntetetik.

— Hir szerint, a szervezésben levő új ipartörvény eredeti terve a keresk. és iparkamrák,

(1) Mult számunkban befejezett végtárgyalás kiegészítéseül tudatjuk: hogy a Landsberger Vilmos meggyilkoltatásában résztvett F.-gó Tamást a katonai törvényszék 4 évi sáncfogságra ítélte. SZERK.

az orsz. kormányok s felsőbb pol. hatóságok befolyt véleményei szerint módosítást szenvedett, s jelenleg már annyira haladt szervezésében, miszerint végleges megvitatás végett egy bizottmánynak van átadva, melyet e célból a különböző miniszteriumok tagjaiból álló választmány képvisel.

— **Egy kis statistika.** Az eperjesi országos főtvényszék kerületében, hivatalos kimutatás szerint, 1856-ban a beadványoknak polgári ügyekben következő száma volt: a 8 első folyam. t. hatóságnál: 46,148; 8 városi kir. bíróságnál: 40,908; 44 vegyes szolgab. hivatalnál: 96,838; 88 árvabizottmánynál: 3195, — összesen: 187,089, míg 1855-ben 173,983-ra ment, melyhez képest tehát 12. 81 száztóli növekedés mutatkozik. Büntető ügyekben történt beadványok mennyiségének kimutatása szerint pedig összesen 91,821 bűnügy adatott fel ugyanez évben, mely habár az 1855-belinél, mikor a bűnvádi beadványok: 93,875-re mentek, — pár ezerrel csekélyebb is: de mégis elég nagy szám arra nézve, hogy az erkölcsiség állapotát a kassai kerületben jóval sötétebb színben tüntesse föl, mint például a pozsoniban; mert míg a jelen összeállítás szerint az eperjesi kerületben már minden 15-dik lakosra esik egy ily bűnvádi beadvány: addig a pozsoniban — a hivataloslapban nemrég közzétett hasonló kimutatást véve föl alapúl — csak minden 20 lakóra számíthatni egyet. Az igazságügyi statistikanak folytonos és alapos ismerete sok hasznos és olynemű tapasztalatokra segíti nemcsak az államot magát, hanem a tudományosság tekintetéből azok egyes tagjait is, — melyeket semmi más uton nem lehetne úgy megszerezni. Vajha tehát ezentúl házánkra vonatkozólag is rendszeren találkozhatnánk e nemű munkálatokkal!

— **A m. cs. k. pénzügyminiszterium** f. é. jun. 24-dikén 1948 — M. szám alatt kelt rendelete által megállapított hatáskörükkel újan szervezett központi felügyelők a pénzügyminiszteriumban — f. é. július 12-kén 2098. — F. M. számmal kelt újabb kibocsátvány folytán, még a levél- és székérpostán, nemkülönben sürgős esetekben a táviridákon is, teljes illetékmentességet élveznek: országfejedelmi hatóság- s hivatalokkal folytatandó hivatalos közlekedéseik alkalmával.

— **A m. cs. k. pénzügyminiszterium** által meghatározott, hogy a nemzeti kölcsön kötelezvényeinek 30 pkros szelvényei, ha kifizetési idejük egy évnél továbbra járt is le: mindazáltal a pénzügyminiszteri engedély minden előleges ki-

kérése nélkül, az illető hitelpénztárak által a rendes elővigyázat mellett értékesítettnek. De a 20 pfrtnál magasb összegekről szóló nemz. kölcsön-kötelezvény-szelvények egy évi lejárat után való értékesítése csak úgy érhető el, ha a szükségelt, s már a fizetési időn fölüli utalványozást, az államadósági pénztár az illető hitelpénztárnak meghagyja.

— **Mult** számunkban tettünk említést azon bűnperről, mely legközelebb a darmstadt-i esküdszék előtt forgott föl, mely perben 18 vádlott szerepelt, — s a legidősb 20, a legifjabb pedig 12 éves, kik összesen egész tolvajbandát képeztek, s tilos üzletüket hosszabb ideig, s korukhoz képest sok eszélylyel folytatták. Ez ifjú-urak sorsa fölött, mint legujabban értesülénk, több napi folytonos tárgyalás után, melynek legutóbbika 16 órányi hosszan tartott — már eldöntetett a kocka. Mind az államügyész, mind az esküdszék és bíró, egyaránt tekintetbe vették a társadalomnak e valóban szánakozásra méltó eltévedt sarjaira nézve azon körülményt, hogy mindannyian, már korán beállt szerencsétlen viszonyaiknál fogva, mintegy öntudatlanul vezettettek a vétek ösvényére. Azért a bűnösöknek találtakra legmagasb büntetésül 3 évi javító-börtön íteltetett. Az ifjak legfiatalabbika, nem különben kettő a három leány közül, rövid fogság után szabadon bocsátatott.

Kinevezések sat.

Ő cs. k. Apostol Felsége f. évi július 6-diki legfelsőbb határozata által LUKÁCS Ignác udvari tanácsost a legfőbb tvényszéknél, ülnökké és szavazóvá a legfőbb urbéri tvényszéknél kinevezni méltóztatott.

A kassai közigazgatási terület vegyes szolgabirói hivatalainak személyügyeire nézve főnálló cs. kir. országos bizottmány LEEB Károly figyelőt, MAUKA József helytartósági fogalmazó gyakornokot, és KRAUSZ János figyelőt ideiglenesen II. oszt. szolgabiró hivatali tollnokokká kinevezte.

A kassai közigazgatási terület vegyes szolgabiró-hivatalainak személyügyeire nézve főnálló cs. kir. országos bizottmány KARPENCZY Ferenc megyetörvényszéki hivataltisztet, és DOBROJEVICH György figyelőt ideiglenesen II. osztályu szolgabiróhivatali tollnokokká kinevezte.

Igazítás: A 4-dik szám 31-dik lapja 2. hasábjának 9-dik sorában „eléptetésök“ helyett „előléptetésök“, — s a 32-dik lap 2. hasábján 2-dik sorában alólról pedig „minek“ helyett „mivel“ — olvasandó.

Kiadó-tulajdonos és felelős szerkesztő:

Császár Ferenc.

HIRDET-MÉNYEK.

Pályázatok.

503. A szombathelyi cs. k. megyei törvényszéknél egy a VII. napdíj-osztályba eső országos törvényszéki tanácsosi állomás, évi 1800, s fokozatos előléptetés esetében 1600 vagy 1400 pft fizetéssel üresedésbe jött.

Mindazok, kik ezen állásért pályázni ohajtának, felhivatnak, miszerint az 1853. évi május 3-iki cs. kir. rendelet (B.K. L. 81. sz.) előírata szerint felszerelt illetőségi kérvényeiket négy hét alatt az alulírott elnökséghez az előírott uton adják be.

Szombathely, július 20-án 1857.

Cs. k. megyei tvszéki elnökség.

613. A budai közigazgatási szbirói hivatalnál Pest-Pilis megyében egy tollnoki állomás a XI. napdíjosztály szerint évi 400 pft fizetéssel, és a magasabb 500 pftos fizetésbe való előléptetési joggal betöltendő. Pályázók német nyelven fogalmazott, kellő bélyegzett és sajátkezűleg irt folyamodványait, legfőlebb négy hét alatt ezen hirdetésnek a hivatalos lapban harmadszori megjelenésétől számítva, a Pest-Pilis megyei cs. kir. főnökséghez adják be.

Fekete táblák.

A pesti cs. kir. orsz. Törvényszéknél.

12172. A pesti cs. k. orsz. törvényszékhez a cs. kir. szab. államvaspályatársaság részéről **W o l l e k** Antal ellen az utobbi által bírt, a pesti Teréz-külvárosban kétszív-utcában 73. sz. a. fekvő háznak annak kisajátítása végett becsülése iránt folyamodvány nyújtott be, mire nézve a szakértő becsülők választására határidőül f. é. aug. 6-ának reg. 9 órája a bíróság 61. sz. hivat.-szobájában tüzetett ki; minthogy pedig a fentnevezett házra betáblázott hitelezők tartózkodási helye a bíróság előtt ismeretlen, részükre ez ügyben gondnokul saját költségekre és veszélyükre **G ö r g e y** István h. ügyvéd ur neveztetett.

12970. **B e r t h a** Sánd. és **F ü r e d y** Lajos urak mint néhai **G l o z i u s** Dániel és néhai özvegye **A r t n e r** Sarolta végrendeleteik végrehajtóinak folyamodványok folytán, a néhai **G l o z i u s** Dán. végrendeleti tömegéhez tartozó s a József-külvárosi Sándor-Főherceg utcában 1459 és 1443 sz. a. fekvő major bíróság el fog árvereztetni, első határidőül f. é. szeptember 12 ke, s szükség esetében másodikul f. é. octob. 17-ke délelőtti 9 órája a pesti telekhivatalban tüzetvén ki.

A fenérintett major 5 külön részletben fog elárvereztetni, u. m. 1. az 1459 sz. 225 □ öles telek az épülettel együtt 2355 pft. 2. az 1459 sz. 234 □ ölnyi telek a rajta lévő épületrészszel 1496 ft. 3. az 1459. b. sz. 246 □ ölnyi pusztá telek a szögleten 1516 ft. 4. az

1443. sz. 998. □ ölnyi telek a rajta lévő épülettel 2754 ft. 5 az 1443-b sz. 649 □ ölnyi telek a rajta lévő épülettel 2497 ft. kikiáltási becsárral.

A mennyiben azonban az árverés ily módon netalán nem sikerülne, az egész telek egy darabban fog árverés alá bocsáttatni, mely esetben az egész 1348 □ ölnyi teleknek épületekkel együtt kikiáltási becsára 7165 ft. 40 kr. leend.

Az árverezni szándékozók a becsár $\frac{1}{10}$ részét kötelesek bánatpénzül letenni.

9196. A pesti cs. kir. orsz. törvényszék részéről 1857. é. jul. 13 kán 9196 sz. a. kelt végzés folytán közhirre tétetik, miszerint b. **P o d m a n i t z k y** Lajos csödtömege részére **H u b e r** Anna ellen 1628 ft. 12. kr. járuléki erejéig foganatba vett, bírói végrehajtás következtében lezálogolt, telekkönyvileg özvegy **H u b e r** **L i p o t n é** szül. **S c h w i n d l e r** Anna nevére irt, Pesten a József városi tavaszmező-utcában 676. sz. a. fekvő s 5936 pft-ra becsült ház a telekhivatalban elárvereztetni fog. Első határidőül f. é. sept. 30-ka másodikul ugyancsak f. é. okt. hó 31-kének d. e. 10 órája tüzetvén ki.

Az árverezni szándékozók bánatpénzül 200 pftot tartoznak letenni.

12646. H. ügyv. **T h a n h o f f e r** Pál ur mint a pestvárosi árwapénztár képviselője kérvénye folytán, idős b. **D o m i n i g g** József és neje szül. **K o m á r** Jozefa nevére irt, Pesten terézvárosi kétszerecsen-utcában ^{1087/54} sz. a. fekvő és 8635 ft. 20 krra becsült ház végrehajtás útján el fog adatni, első határidőül f. é. szept. 17-ke, másodikul pedig f. é. oct. 22-nek reggeli 10 órája a kebelbeli telekhivatalban oly hozzáadással tüzetik ki: hogy a mennyiben az említett ház az első árverésnél legalább becsértékeért el nem kelne, a másodiknál azon alól is a többet ígérőnek fog átengedtetni.

A venni szándékozók a becsérték 10% tartoznak bánatpénzül a bírói megbízott kezéhez letenni.

12646. **S e i l e r** Antal, **V e r s e n a s s i** és **B u r g h a r d h o f f e r**, **D e n i k e** Károly és **F l a n d e n d o r f e r** Ignác, **B o z z a y** József, **N e k u l a** Márton, **D e u t s c h** Fer., **Z u c k e r** M. L., **O p p e n h e i m e r** testvérek, **P ü k l e r** Dávid, **Z s e n g e r y** Móríc és ifjabb **D o m i n i g g** Józ. uraknak, továbbá **K r a t z** **R o s a** és **B i c h** Erzsébet asszonyoknak, mint Pesten kétszerecsen- utcában ^{1087/54} sz. a. fekvő házra bejegyzett jelzálogos hitelezőknek ezennel tudtára adatik hogy h. ügyvéd **T h e n h o f f e r** Pál ur mint a pestvárosi árwapénztár képviselőjének kérvénye folytán ama ház végrehajtási elárvereztetésének mainapról kelt végzéssel hely adatott, s részükre miután tartózkodási helyök tudva nincsen, gondnokul hites ügyvéd **C s e n g e y** **E n d r e** ur rendeltetett.

13067. **C s e k e** **ö** **A l a j o s n a k** folyamodása folytán — **H a r s á n y** szül. **U j v á r y** **J u l i á n n a** nevére irt, bíróság lezálogolt pesti Ferencvárosi soroksa-

ri-utcában 342 sz. a. fekvő 4137 pft-ra becsült háznak a telekhivatalban leendő árverésére első határidőül f. é. sept. 18-nak, ennek nemsikerülése esetében pedig f. é. oct. 19-ének d. e. 10 órája tüzetik ki.

Az árverezni szándékozók 200 ft. bánatpénzt tartoznak letenni.

12495. **A r a n y v á r y** **J ó z s e f** folyamodványa folytán a **J a i s e r** **A n n a** és leánya **H a r t m a n n** **F e r e n c n é** szül. **J a i s e r** **S o f i a** nevére irt, bíróság lezálogolt pesti Teréz-városban diófa és nyár-utcában ^{290/11} sz. a. fekvő 287 □ ölnyi telkű 16444 pft-ra becsült ház **H a r t m a n n** **S o f i á t** illető fele része a pesti telekhivatalban el fog adatni: első határidőül f. é. aug. hó 27-ke, másodikul f. é. szeptemb. hó 30-ának d. e. 10 órája tüzetik ki.

Az árverezni szándékozók 500 pftnyi bánatpénzt tartoznak letenni.

13924. A pesti Cukorgyáregyesület csödtömegéhez tartozó pesti Liptóvárosban, ugynevezett váci-uton 391. sz. a. fekvő gyár 5002 $\frac{1}{2}$ □ ölt területű telekkel, a hozzá tartozó gépekkel és eszközökkel együtt bíróság el fog adatni, első határidőül f. é. aug. 29-ke, és szükség esetében második árverési határidőül f. é. szept. 30. d. e. 9 órája a helyszínen (cukorgyár épületben) tüzetik ki.

Kikiáltási ár gyanánt a bíróság felvett becsü fog szolgálni, jelesen:
a) a gyár és telek 430.873 ft 20 kr.
b) a gépek és eszközök 64.721 ft 32 kr.

Összesen 495.594 ft 52 kr. melyek becsáron alul csak a második árverésnél fognak eladatni. A gyár a telekkel, gépek és eszközökkel együtt véve árvereztetik el, — részletes árverés s külön eladásnak hely nem adatik.

Minden venni szándékozó 10,000 pft biztosítékot tartozik az árverés előtt a tömeggondnok kezéhez letenni.

Csöd.

14300. **V e i s z** **J a k a b** és **B e e r** **J a k.** pesti ruhakereskedő összes vagyona ellen a csöd megnyitvatván, bejelentési határidő f. é. nov. 7-kig Perügylő: h. ügyvéd **B e l l a a** **g h** **J ó z s e f**; helyettese: h. ügyvéd **K o v á c s** **L á s z l ó**.

A cs. kir. kereskedelmi és váltó-törvényszéknél.

18867. **F l e i s c h m a n n** **M o r i c** **H e r c o g** **A r m i n** elleni keresetnek kielégítésére ez utóbbtól 186 ft becsértékben lefoglalt szobabutorok az adósnak király utcai 34-ik sz. házban levő lakásán aug. 24-én, és szükség esetében aug. 24-én d. e. 2 órakor bíróság elárvereztetnek.

19634. **S c h l e s i n g e r** **S á n d o r n a k** **D r a g o n i c s** **T a m á s** és **A n n a** hitestársak elleni keresetében az utóbbiaktól 531 ft 30 kr. becsértékben lefoglalt szobabutorok, konyha-

eszközök és ruhaneműek az adósnak kereszt-utcai 33. sz. házban levő lakásán aug. 14 és 28-án d. u. 4 órákor bíróság elárvereztetnek.

19358. Böhm Moric kérvénye folytán Buday Gertrudtól 425 ft becsértékben lefoglalt szoba-butork, konyhaeszközök, ruhaneműek, és lovak aug. 19. és szept. 2-án reg. 9 órákor két nyul-utcai 20-ik sz. házban bíróság elárvereztetnek.

19611. Glaser Moric Szoncsék Antal ellen indított keresetének kielégítése végett ez utóbbtól 30 pft 46 kr. becsértékben lefoglalt szobabutorok aug. 17. és 31-én d. u. 5 órákor rózsá-utcai 5-ik sz. házban bíróság eladatni fognak.

17852. Egerzeiger János által Zehermeyer Gergely csőd tömegének perügyelője ellen indított keresetének kielégítése végett a csőd-tömeghez tartozó szobabutorok, konyhaeszközök, ágyneműek, szövészekék és gépek, aug. 10. és 24-én reggeli 9 órákor gyár-utcai 13-dik sz. házban bíróság elárvereztetnek.

18505. Stern József Zapper Károly elleni keresetében ez utóbbtól 109 pft becsértékben lefoglalt szobabutorok és ágyneműk bálvány-utcai 10. sz. házban aug. 10- és 24-én d. u. 4 órákor elárvereztetnek.

17440. Szöllösy József kérvénye folytán Keresztessy Sándortól 100 pft becsértékben lefoglalt két olajfestvény kerepesi-uton 5. sz. házban aug. 11- és 25-én d. u. 3 órákor bíróság el fog adatni.

17860. Ullmann L. kereskedőnek Heufel Frigyes elleni váltókövetelésének kielégítésére ez utóbbtól 124 pft becsértékben lefoglalt szobabutorok és konyhaeszközök, diófa-utcai 12-dik sz. házban aug. 8- és 22-kén d. u. 2 órákor elárvereztetnek.

18905. Közhírré tétetik: hogy Singer Ignác csődtömegéhez tartozó, s a tömeget cselekvőleg illető követelések aug. 12-kén és szükség esetében 27-kén d. u. 3 órákor a váltótörvényszék tárgyalási terében elárvereztetni fognak. A könyvek, melyekben ezen követelések foglaltatnak, akár a váltótörvényszéknél, akár pedig a tömeggondnok Sárkány J. úrnál a venni szándékozók által bármikor megtekinthetők.

18282. Közhírré tétetik: hogy Gyukits Jan. és Pointner csődperében a hitelezők osztályozása tárgyában hozott ítélet közzététele végett aug. 10-nek reggeli 10 órája kitűztetik, mire a tömeggondnok, perügyelő és valamennyi hitelezők meghivatnak.

18881. Közhírré tétetik: hogy

Hertzka J. fiai csődperében a 3. osztályba sorozott hitelezők osztályozási tervezete bemutatván, ez az illető hitelezők által megtekinthető másolatban ki is vehető.

18968. Rigen Sándor — kinek holléte nem tudatik, — az ellene Karoli Rozália által 16 pft és járulékaik iránt indított váltókereset tárgyában azzal értesítettik: hogy részére gondnokul Zimmermann ügyvéd úr kineveztetvén, érdemleges védelme iránt vagy ezt utasítsa, vagy pedig más meghatalmazottat nevezzen, ellenkezőleg ebbeli mulasztásának törvényes következményeit magának tulajdonítsa.

A Teréz- s József-külvárosi cs. k. városilag kiküld. Járásbíróságnál.

8641. Skonda István kérvénye folytán Parczér Annától 77 ft 50 kr. becsértékben lefoglalt szobabuto-

rok, konyhaeszközök és ágyneműek aug. 6. és 21-én reg. 9 órákor kétszív-utcai 26-dik sz. házban bíróság elárvereztetnek.

7124. Hammerlein József és Jozéfa hitestársak, — kiknek hollétök nem tudatik — az ellenök Hofrichter József által 80 pft fizetetlen lakbériránt indított kereset fölött f. évi aug. 31-kén reg. 9 órára kitűzött tárgyalásra megidéztetnek, egyszersmind értesítettnek: hogy részökre saját veszély- és költségükre dr. Csengey Endre ügyvéd úr gondnokul kineveztetett; s felszólítatnak: hogy a kitűzött napon és órában a bíróságnál v. személyesen megjelenjenek, vagy a kinevezett gondnokot védelmük iránt tudósítsak, vagy pedig egy közös meghatalmazottat nevezzenek, mert különben mulasztásuknak törvényes következményeit maguknak tulajdonítsák.

ELŐFIZETÉS

DIVATCSARNOK

cimű

tudományos, művészeti és divatközlönyre,

mely minden hó 15-kén 3 nagy 8-adrétű iven, borítékozva, valódi párisi divatképpel s legalább még egy műmelléklettel, megjelen.

T. c. új előfizetőim mindegyike kap rendkívüli műmellékletül: a „MAGYAR ŐSÖK KÉPCSARNOKA“ III-ik füzetéből egy pompás arképet; a lapban megjelenő „NÁPOLYI JOHANNA“ érdekes francia regénynek pedig külön kinyomott 3 első ívét azonnal bérmentesen megküldöm.

Az előfizetés egész évre 5 pft; a július-decemberi félfévre pedig 3 pft; — beküldendő bérmentesen Pestre, Lipolt-utca, 5. sz.

Császár Ferenc,

a „Divatcsarnok“ kiadója és felelős szerkesztője.

(1)

Kertészlegény,

(3-5)

ha nőtelen, a fatenyésztésben és konyhakertészetben jártaságát, s erkölcsi jó magaviseletét igazolni képes, azonnal nyerhet alkalmazást.

Bővebb értesítést ad e lapok kiadó-hivatala.

Teljesszámú példányokkal még szolgálhatunk.

Nyomatott BEIMEL J. és KOZMA VAZULNÁL. — Pesten, aldunasor kegyesrendiek épületében. —